

Director,
XEVI XIRGO

Subdirectors,
CARLES RIBERA,
LLUÍS MARTÍNEZ,
MANUEL CUYÁS,
PEPA MASÓ

SECCIONS:

Política, ANNA SERRANO; Europa-Món, PILAR ESTEBAN; Economia, JOAN ARMENGOL; Opinió, TONI BROSA; Societat, CARLES SABATÉ; Catalunya, JOAN RUEDA i RICARD PALOU; Cultura i Espectacles, JAUME VIDAL; Suplement Cultura, DAVID CASTILLO; Comunicació, GEMMA BUSQUETS; Disseny, JORDI MOLINS; Fotografia, ANDREU PUIG; Documentació, CARME TORNS; Delegada a Madrid, MONTSE OLIVA; Tancament, ANTONI DALMAU; Llengua, QUIM PUIGVERT; Web, JORDI PALMER.
President del Consell Editorial, VICENT SANCHIS

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.

PUBLICITAT: HERMES COMUNICACIONS, S.A.
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat

IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

LA POLÍTICA, COM LA
VIDA, ÉS INJUSTA

Toni Cruanyes

Periodista i analista
polític

LA COLUMNA

Lluny de Zapatero

La casualitat ha volgut que com a corresponsal de TV3 a Londres cobrés el primer viatge a l'exterior de l'aleshores tot just nomenat secretari general del PSOE, el 9 d'octubre de 2002. I que també hagi participat ara en la seva última roda de premsa com a president espanyol, a Brussel·les, al Consell Europeu del passat 10 de desembre. Quin canvi! Quina evolució, la de qui es presentava com l'esperança blanca no només del socialisme espanyol—sinó també europeu—en temps de bonança, i s'acomia ara com una víctima propiciatòria de la crisi! A mode d'autoepitafi, Zapatero reconeix ara que no va saber veure la magnitud del tsunami financer. Però també que des del maig del 2010, quan les autoritats alemanyes i franceses van pressionar-lo perquè acceptés el dolorós full de ruta per evitar la suspensió de pagaments, ell mateix ha assumit el rol de Joana d'Arc de les retallades. Decidits tots dos (Joana d'Arc, per comandament diví; Zapatero, per mandat de Sarkozy, Merkel, Obama i Wen Jiabao) malgrat saber que el bé del país exigia el seu sacrifici personal. Segurament així passarà a la història Zapatero: com el president que va gestionar disciplinadament la crisi durant els seus dos últims anys de mandat. Encara que no fes res per frenar la bombolla immobiliària durant els sis anys d'abans, quan ja era

president. Ni tampoc per reformar el mercat laboral, ni per posar a ratlla un sistema de bancs i caixes que va tenir la gosadia de presentar com "el més sòlid del món"...

LA POLÍTICA ÉS INJUSTA. COM LA VIDA. Perquè realment Zapatero sí que ha fet mèrits per passar a la història, i com un dels reformadors més importants de la socialdemocràcia europea del tombant de segle. El programa de govern de la seva primera legislatura era ambiciós, i va portar-lo endavant convertint-se en icona de l'esquerra global en els moments més durs del govern de George Bush: la retirada de tropes de l'Iraq, la regularització de 800.000 immigrants sense papers, el matrimoni gai, la lluita contra la violència masclista, la millor TVE de la història... Zapatero va marcar una fita "escandinava" en ple sud d'Europa, i el van seguir partits tan propers com ara els socialistes francesos i els demòcrates italians, i governs tan allunyats com ara els d'Àustràlia i l'Argentina. El primer Zapatero va ser un èxit contra tot pronòstic; i l'Espanya dels anys 2004-2008, un laboratori polític, regat amb els diners de l'especulació immobiliària, les ajudes europees i els beneficis d'uns bancs que semblaven disposats a menjar-se el món. Capítol a part mereix la relació de Zapatero amb Catalunya: però això sembla que

només ens preocupa a uns quants, ja que en les segones eleccions i després d'haver aprovat un Estatut d'Autonomia retallat, Zapatero va obtenir la xifra rècord de 25 diputats a Catalunya, i ha aconseguit que la "qüestió catalana" hagi desaparegut del debat polític espanyol. Alguns, que s'autodenominen federalistes, consideren això, també, un èxit.

PERÒ ARA, PER A ZAPATERO, ÉS TEMPS de distanciament. Acostumat a ser diana dels atacs de la dreta espanyola, ara no són ja només els de la vella guàrdia del PSOE els que se n'aparten, sinó també Rubalcaba i la seva "protegida" Carme Chacón. També en el congrés del PSC es va fer patent el distanciament de tots els candidats respecte del mateix Zapatero que tant havien evocat en convocatòries electorals no tan llunyanes. Fins i tot en els últims intercanvis de dards entre els partidaris de Chacón i els de Rubalcaba se l'acusa de no haver lluitat prou contra la corrupció i el frau fiscal. Curiosament, les paraules més amables per a l'expresident arriben aquests dies de Mariano Rajoy o del diari *El Mundo*, els dos principals enemics polítics de Zapatero. No és just. I segurament faltará temps per poder jutjar-lo honestament. Un dia caldrà fer inventari, destriar el gra de la palla i pesar en una balança el seu veritable llegat.

Un any sense somriure

Saül Gordillo

Periodista

Fa un any que "el govern dels millors" ocupa el poder a Catalunya i no veiem per enlloc el somriure de la campanya electoral ni el llum al final del túnel que ens havia promès CiU. Sempre ens quedarà el dubte de si amb David Madí en el govern la percepció col·lectiva seria aquesta o si hauria mostrat mig somriure per tapar algunes de les errades que ha comès l'executiu d'Artur Mas. El president es va equivocar amb "els millors", ja que els independents Boi Ruiz a Salut, Francesc Xavier Mena a Empresa i Ocupació, i Pilar Fernández Bozal a Justícia s'han mostrat com els consellers més fluixos d'un govern que ha fet front a una administració assetjada en temps d'una crisi sense precedents.

El president i algun conseller polític—d'altres estan pràcticament desapareguts—aguanten un govern que compta amb la comprensió dels catalans per les retallades i a qui perdonen rrelliscades com ara la suspensió de la renda mínima d'inserció l'estiu passat i la retenció de la paga extra dels treballadors públics d'aquest Nadal. Al tripartit de José Montilla, aquestes errades li haurien comportat una revolta, començant per l'escàndol mediàtic que haurien muntat alguns mitjans ara dòcils amb el poder tot i la tensió econòmica i social que es viu al carrer. S'ha rebaixat, aparentment, la tensió política partidista, i tant el PP com el "nou PSC" de Pere Navarro i l'ERC d'Oriol Junqueras allarguen la mà al govern. L'únic grup parlamentari fidel a un estil d'oposició ideològica i sistemàtica és ICV-EUiA, que no forma part de cap combinació en la ja famosa geometria variable. Tampoc SI ni C's.

El president admet que tanta retallada no ens portarà la recuperació aquest 2012. S'agraeix la sinceritat, però si Artur Mas demana esforços als catalans també estaria bé que s'apliqués algun deure més per garantir que el 2012 sigui l'any de les reformes ambicioses i no un exercici més de retallades. El catalanisme té l'oportunitat de reformar a casa i l'obligació de plantar cara a fora.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Estimats reis mags d'Orient,
M'agradaria que em portéssiu el gosset bup-bup amb ràdio control, la xarranca monsters high, el pictionary, el cocodril arrencaqueixals, el trivial, el BD màgic, un projector chugginton, la playdoh pizzeria, l'estudi de mètxas i arrissadors 3x1, el meccano turbo R/C racer, l'ordinador hello kitty, el telèfon intercom de la barbie, la càmera digital bob esponja duo pack, un megagorm, el transformers leader, stars wars de lego, el playmòbil zoo animat, el circuit C3 gran turisme d'scalèxtric, un quad a piles, el nikko helicòpter, la moto scooter top line 6V amb casc integral...

i ja, posats, feina per al pare i per a la mare, que són a l'atur i no tenen subsidi...

